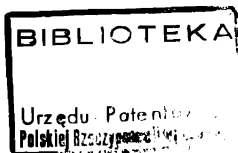

8 kwietnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *Golf, 15/08*

Nr 3226.

Kl. 42 e 20.

Adam Pietrasiewicz
(Poznań, Polska).**Miernik do spirytusu, benzyny, eterów i innych łatwo lotnych płynów.**

Zgłoszono 9 maja 1922 r.

Udzielono 16 października 1925 r.

Miernik według niniejszego wynalazku służy do dokładnego oznaczenia pojemności, samoczynnego napełnienia beczek i innych naczyń z rozmaitych rezerwuarów, do zabezpieczenia od przelewania oraz do zapobiegania wypuszczaniu powietrza nasyconego oparami mierzonego płynu.

Nowość wynalazku polega na tem, że naczynie, które ma być napełnione i mierzone, połączone jest rurą powietrzną z rezerwuaem do mierzonego płynu oraz z miernikiem o dnach stożkowych, do którego płyn mierzony doprowadzany jest zdołu, wypychając powietrze nasycone oparami płynu zpowrotem do rezerwuaru. Z rezerwuaru, płyn nalewa się do beczki lub innego naczynia dopóty, dopóki nie zamknie się rura powietrzna zapomocą samoczynnie działającego zamknięcia łączącego rurę powietrzną z naczyniem napełnianem. Za-

mknięcie mieści się nad otworem naczynia napełnianego.

Nowy miernik przedstawiony jest na załączonym rysunku w przekroju na fig. 1. Fig. 2 przedstawia samoczynnie działające zamknięcie beczki w przekroju.

W przykładzie przedstawionym na rysunku, miernik składa się z dwu naczyń różnych rozmiarów a i b o dnach stożkowych zakończonych cienkimi rurkami x , y i x' , y' . Płyn dochodzi zdołu przez kurek c i rurę dopływową d do miernika a i przelewa się rurą e do mniejszego miernika b również zdołu; nadmiar płynu spłynie rurką f do małego zbiornika g . Rurą h napuszcza się płyn z miernika do beczki i zabezpieczonej specjalnem zamknięciem k .

Rura powietrzna l łączy zarówno rezerwuar lub rezerwuary, z których płyn czerpie się, jak i mierniki a , b oraz naczynie na-

pełniane *i*. Płyn dochodzący zdołu do miernika *a* i *b* wypycha powietrze nasycone oparami płynu do rury *l*, z której to powietrze dochodził zpowrotem do rezerwuarów. Powietrze zaś wyciskane z beczki, dostaje się do mierników i stąd znów przy następnem napełnianiu mierników do rezerwuarów.

Nad otworem w beczce *i* umieszcza się specjalne zamknięcie hermetyczne *k*, składające się z dwu króćców *m*, *n*, do których przymocowane są krótkie węże *p* i *q*, łączące rurę dopływową *h* i powietrzną *l* z beczką *i*. W króćcu *m* znajduje się klapa *s*, za pomocą której otwiera i zamyka się dopływ płynu z rury *h*. W króćcu *n* umieszczona jest ruchoma rurka *r* regulująca podług oznaczonej z boku podziałki napełnianie beczki *i* do określonego poziomu. Kulka *o* służy do samoczynnego zamykania odpływu powietrza z beczki, stosownie do wyznaczonego napełniania się beczki.

Przed użyciem miernika oba naczynia *a* i *b* muszą być napełnione płynem. W tym celu otwiera się kurek *c* i zamyka kurki *t* i *u*. Naczynie *a* napełniane płynem przewodem *d*, w dalszym ciągu napełnia przewodem *e* mniejsze naczynie *b*, aż do momentu ukazania się płynu rurką przelewową *f*. Skoro małe naczynie *b* również jest napełnione, zamyka się kran *c*, zakłada elastyczne zakończenia rur *p* i *q* do beczki za pośrednictwem zamknięcia hermetycznego *k*, otwiera się kran *t*, jeżeli chodzi o większą ilość, lub *u*, w razie zapotrzebowania mniejszej ilości płynu. Po odmierzeniu żądanej ilości kran *t* lub *u* zamyka się. W celu napełnienia beczki o określonej pojemności opuszcza się elastyczne końce rurek *p* i *q* z zamknięciem *k* do beczki, otwiera się kran *t* lub *u* i z chwilą gdy płyn podniesie się w beczce do pewnej wysokości zamyka się automatycznie zamknięcie *k* kulką gumową *o*, wskutek czego następuje hermetyczne zamknięcie, powodujące samoczynne przetrwanie dopływu płynu, co wyklucza przepelnienie beczki.

Ulatnianie się cieczy dzięki określonemu objęgowi powietrza, nasyconego odpowiednimi oparami, jest zupełnie wyłączone.

Płyn doprowadzany dolną rurką *y* do miernika *a* wypycha powietrze, unikając przytem falowania. Przez cienką górną rurkę *x* każda kropla nadmierna musi wypływać do drugiego miernika *b*, stąd przez cienką rurkę *x'* nazewnątrż do zbiornika małego *g*. Mierzenie płynu jest zatem zupełnie ściśle i stałe.

Miernik, który w przykładzie przedstawionym składa się z dwóch naczyń *a* i *b* może również składać się z jednego lub więcej niż dwóch naczyń, zależnie od każdorazowych wymagań.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Miernik do spirytusu, benzyny, eterów i innych łatwo lotnych płynów, znamieny tem, że naczynie (*i*), które ma być napełnione, względnie mierzone, połączone jest rurą powietrzną (*l*) z miernikiem (*a*, *b*) oraz z rezerwuarem.
2. Miernik według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada dna stożkowe, zakończone cienkimi rurkami, których dolne końce służą do doprowadzenia płynu do miernika (*a*, *b*), a górne do dokładnego i stałego oznaczenia ilości płynu.
3. Miernik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że rurą powietrzną (*c*) zamyka się samoczynnie zapomocą zamknięcia (*k*), umieszczonego nad otworem beczki (*i*) i łączącego końce rury powietrznej (*q*) i rury dopływowej (*p*).
4. Miernik według zastrz. 1—3, znamieny tem, że zamknięcie (*k*) składa się z króćca (*m*) z klapą wewnętrzną (*s*) do zamykania i otwierania dopływu płynu oraz z króćca (*n*) z ruchomą rurką (*r*), regulującą stopień napełniania beczki (*i*) i zamykającą samoczynnie rurę powietrzną (*l*, *q*) kulką (*o*).

Adam Pietrasiewicz.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

